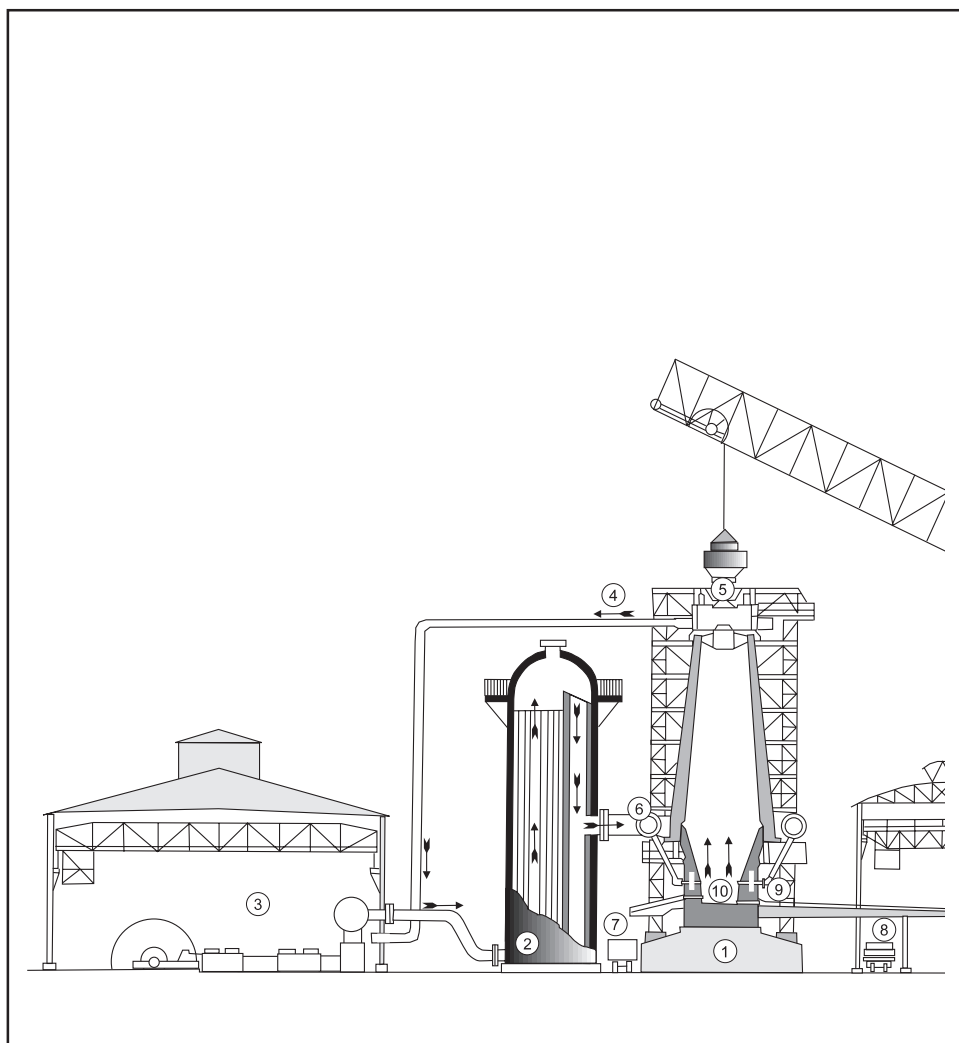

Světové dědictví UNESCO VÖLKLINGEN

Lumír Pecold, Vladimír Tkáč

Internet Geographic Magazine
www.ingema.net

© Ppress – veškeré texty, fotografie, obrázky, mapy a pod. jsou chráněny autorskými právy jednotlivých autorů a vydavatelství Ppress. Je výslovně zakázáno jejich jakékoli šíření, publikování či dokonce prodej za úplatu.

Německo

VÖLKLINGEN

SAARLAND
SÁRSKO

15

D

Hutě ve Völklingenu byly zahrnuty do seznamu UNESCO jako ojedinělá průmyslová památka v roce 1994.

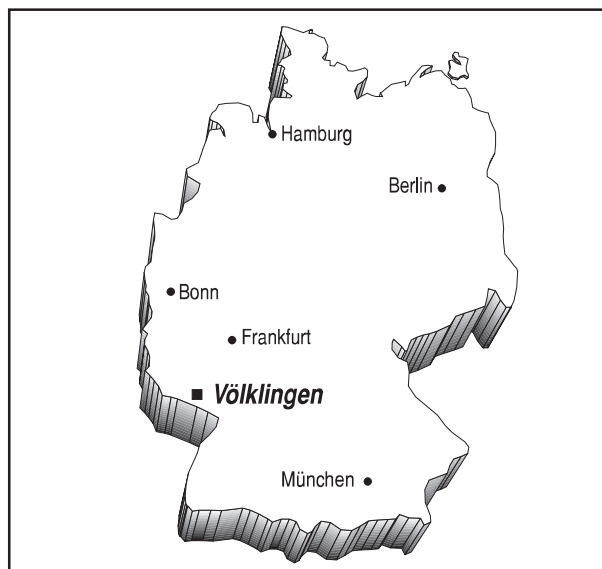
Hutě ve Völklingenu jsou unikátním památkem průmyslové výroby na konci 19. století a v začátcích 20. století. Poskytují kompletní obraz o výrobě surového železa v té době a symbolizují dovednosti a znalosti, kterých lidstvo dosáhlo během průmyslové revoluce.

Völklingen je typické průmyslové hutní centrum, které se nachází v Sársku u hranic s Francií. Město zaznamenalo díky hutím v krátké době obrovský rozvoj. Za třicet let od roku 1876 vzrostlo osídlení ze 7 000 na 27 000 obyvatel.

Historická hodnota železáren tkví v jejich komplexnosti a původnosti. Je možno seznámit se zde se všemi kroky výroby surového železa podle původních technologií i s inovacemi, které v té době znamenaly revoluční převrat v hutním průmyslu.

VÖLKLINGER HÜTTE HUTĚ VE VÖLKLINGENU Muzeum železa a oceli

První hutě ve Völklingenu založil inženýr Julius Buch roku 1873 a vyrábělo se v nich šest let. V roce 1881 hutě získal Karl

Röchling a tímto rokem se datuje jejich rychlý rozvoj. Již v letech 1882–1883 byla postavena první vysoká pec a roku 1897 první koksovna. Železářny ve Völklingenu také jako první na světě začaly ve velkém používat dmyhadla poháněná plynovým motorem. Roku 1911 zde byla postavena vůbec první úpravna plynu a zaveden systém dopravníků pro zavážení rudy. Dále zdejší hutě významně přispěly k rozvoji metalurgického průmyslu vybudová-

D15/1

ním aglomerační úpravny rudy v letech 1928–1930. Ta se stala modelem pro další podobná zařízení na celém světě.

Výroba ve Völklingenu trvala až do roku 1986 za použití původních zařízení, jen s minimální modernizací. Poté byly hutě převedeny do vlastnictví spolkové země Sársko a byly zahájeny úpravy areálu na rozsáhlé muzeum věnované hutnictví. Nedošlo však k žádným demolicím, a proto

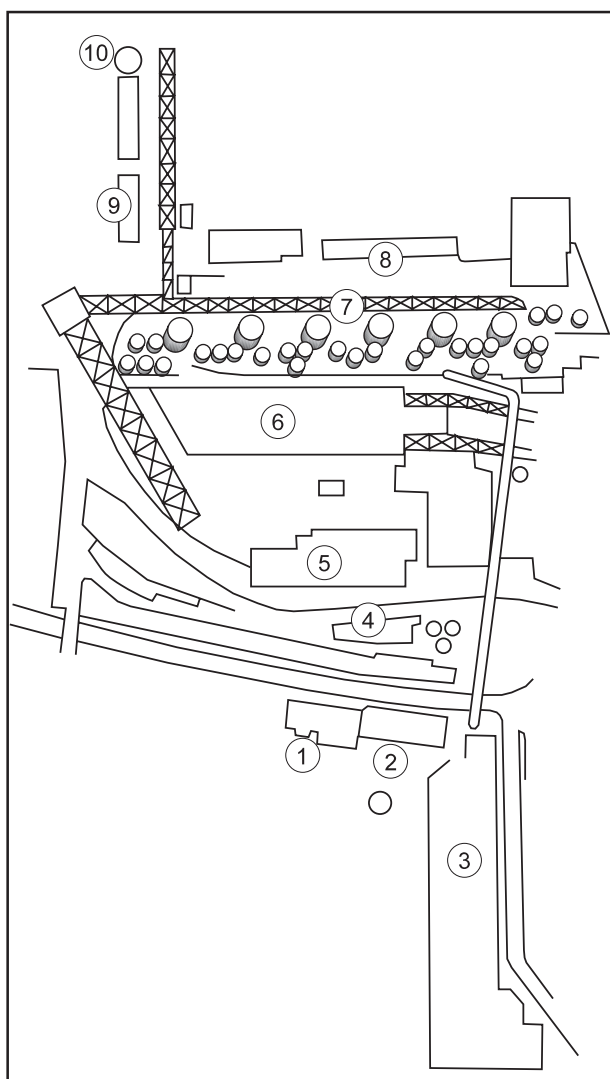
komplex hutí zůstává naprosto autentickým monumentem.

Exteriér: Plocha areálu zabírá asi šest hektarů a je rozložena v půdorysu nepravidelného čtyřúhelníku, s vybíhajícími plošnými pásy na severu a jihu. Celkově je hutní komplex členěn do tří částí.

Dominantou je areál šesti vysokých pecí, které byly postaveny v letech 1882 až 1903.

Teplota ve vysokých pecích dosahovala až 1 300 °C. K pecím jsou po straně připojeny ohříváče vzduchu. Vzduch vháněný do vysoké pece dodával kyslík potřebný k hoření paliva. Na jednu tunu vyrobeného surového železa je potřeba přibližně 4 000 m³ vzduchu. Aby v tak velkém množství prošel pecí, byl do ní vháněn dmychadly. Protože vzduch proudí do vysoké pece velkou rychlostí, říká se mu dodnes »vitr«. Zároveň je pro dosažení vyššího žáru v peci a pro úsporu koksu ohříván ve válcovitých ohříváčích.

Úpravna plynu a strojovna (Gasgebläse-Maschinenhaus) patří k nejzajímavějším částem areálu. Byla vybudována v několika fázích po roce 1900 a obsahuje

Legenda k mapě

1. Vodojem.
2. Čerpadlová hala.
3. Strojovna, dmychadla úpravny plynu.
4. Skladiště.
5. Zásobník železné rudy.
6. Úpravna rudy, hala rudných mlýnů, rudné silo.
7. Zařízení vysokých pecí.
8. Dílny.
9. Koksovna.
10. Uhelňá věž.

první čističku svého druhu. Nejstarší stroje jsou z roku 1905, další byly instalovány v letech 1908–1914. Areál pecí doplňuje systém dopravníků, který je mistrovským technickým dílem. Na několika drahách odděleně dopravuje rudu, koks a další přísady nutné pro vsázku vysoké pece.

Součástí areálu je také vodojem, úpravna rudy a koksovna.

Bývalý hutní závod ve Völklingenu je jedinečný průmyslový monument, který je výsledkem více než stoletého technického vývoje.

Významná data.

- 1873 - Založení hutě ing. Julusem Buchem.
- 1879 - Uzavření hutí.
- 1881 - Zakoupení areálu Karlem Röchlingem.
- 1883 - Postavení první vysoké pece.
- 1893 - Dostavění kompletu pěti pecí.
- 1900 - Zřízení první části úpravy plynu.
- 1903 - Postavení šesté vysoké pece.
- 1911 - Zaveden systém dopravníků.
- 1918 - Výstavba vodojemu.
- 1930 - Vybudování skladiště strusky.
- 1935 - Přestavba a rozšíření koksovny.
- 1986 - Ukončení provozu.
- 1994 - Zápis do světového seznamu UNESCO.

Schéma vysoké pece

1. Vysoká pec.	6. Větrovod.
2. Ohřívače vzduchu.	7. Struska.
3. Dmychadla, úpravna plynů.	8. Surové železo.
4. Odvod vysokopecního plynu.	9. Výfučny.
5. Závěr.	10. Nístěj.

